

ZVONČEK

LIST S PODOBAMI
ZA SLOVENSKO MLADINO

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. kimavca 1900.

Leto I.

Na vse zgodaj . . .

Na vse zgodaj prišlo
solnčece je k meni,
reklo: Pojdi z mano,
grevu v gozd zeleni!

»Ljubo, zlato solnce,
kdo pa čaka name?«
»Čakajo te rdeče
jagodice same!«

»Kdo ponudi v senci
hladen mi prostorček?«
»Na zelenem mahu
gostoljubni korček!«

»Kdo se pogovarjal
bo z menoj veselo?« —
»Aj, studenček smeje
se s teboj veselo!«

»Kdo zapoje z mano
pesemco, povej mi!«
»Čicifuj in kuču,
ki živé sred vej mi!«

»Pa če pride škratec
v čepici zeleni —
in če strah me najde,
kdo bo še pri meni?«

»Sam nebeški Bogec
te zaziblje v sanje,
da strahov ne vidiš,
da ne misliš nanje.«

In sva šla po rožah
v gozd, ej, na vse zgodaj . . .
Hlanjale se smreke:
Dobro jutro Bog daj!

Vida.